

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/124/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010144
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812010144.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku, v trestnej veci proti obžalovanému G. R., nar. XX.XX.XXXX v U. a obžalovanému D. E., nar. X.X.XXXX v U., pre pokračovací zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 233 ods.1 písm. b), ods.3 písm.b) Tr.zák., o odvolaniach obžalovaných G. R. a D. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13.8.2014, sp.zn. 2T/44/2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.b), písm.c), písm.d) Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 13.8.2014, sp.zn. 2T/44/2012, boli obžalovaní G. R. a D. E. uznaní vinnými pre pokračovací zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 233 ods.1 písm.b), ods.3 písm.b) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že v období od mája 2007 do októbra 2007 obž. E. postupne dohodol od neznámych osôb odkúpenie 7 motorových vozidiel značky Škoda rôznych typových rád, ktoré boli odcudzené rôznym vlastníkom na rôznych miestach v Slovenskej republike, za ktoré motorové vozidlá zaplatil kúpnu cenu obž. R. na základe požiadavky obž. E., súčasne obž. R. od neznámych osôb prevzal tieto motorové vozidlá bez dokladov, technických preukazov a kľúčov od nich, následne v období od mája 2007 do októbra 2007 v obci Q. - U. (okres R.), vo dvore rodinného domu na ulici F. č. XXX/X obž. R. a obž. E. tieto motorové vozidlá uschovávali, spoločne rozobrali a rozpílili, z ktorých si jednotlivé komponenty rozdelili a následne jednotlivé komponenty obž. R. sčasti držal vo dvore tohto rodinného domu a sčasti rozpredal neznámych osobám a obž. E. s nimi naložil neznámym spôsobom, pričom obž. E. povedal obž. R., aby rozstrihal a zahodil evidenčné značky týchto motorových vozidiel, čo však obž. R. neurobil a evidenčné značky u seba uschovával, čím získali neoprávnený prospech vo výške 55. 731 euro (1. 678.952, 11 slovenských korún).

Za to boli odsúdení: Obžalovaný G. R. podľa § 233 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 30 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému G. R. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3T 201/2010 zo dňa 7.12.2010, právoplatný dňa 7.12.2010, trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 2T 203/2008 zo dňa 1.10.2008, právoplatný dňa 11.11.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovaný D. E. podľa § 233 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému D. E. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T 187/2010 zo dňa 25.9.2012, právoplatný dňa 20.2.2013, trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 1T 82/2011 zo dňa 21.11.2011, právoplatný dňa 28.12.2011, trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 1T 137/2008 zo dňa 27.6.2008, právoplatný dňa 7.10.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podali odvolania obžalovaní G. R. a D. E..

Obžalovaný E. v dôvodoch svojho odvolania podaných prostredníctvom obhajcu namietal, že súd prvého stupňa vyhodnotil výpovede obžalovaného R. jednostranne a nezaoberal sa skutočnosťou, že v čase, kedy mali byť podľa obžalovaného R. predmetné vozidlá odcudzené, bol zamestnaný, teda sa nemohol zúčastňovať odcudzeniu predmetných vozidiel. Poukázal tiež na to, že u neho sa nenašli pri domovej prehliadke žiadne diely a súčiastky z odcudzených motorových vozidiel. Ak by bola pravda to, čo tvrdí R., že spoločne rozoberali vozidlá a následne si on mal brať dôležité väčšie časti vozidla, nebolo by možné, že z vozidla odcudzeného 28.9.2007 nebola u neho nájdená žiadna súčiastka, keď k domovej prehliadke došlo už 1.10.2007. Nepopiera, že niekoľkokrát u R. bol, ale žiadne vozidlá mu nepomáhal rozoberať a ani žiadne súčiastky mu nepomáhal predávať. Vyslovil domnienku, že svedkyňa J. si jeho osobu zamenila s jeho bratom R. E., čomu zodpovedá popis osoby uvedený vo výsluchu svedkyne J. V súvislosti s fotoalbumom, ktorý bol predložený svedkyňi J. v prípravnom konaní poukázal tiež na to, že jeho fotka vo fotoalbe je zvýraznená na rozdiel od ostatných, čo vyvoláva dojem, že osoba, ktorá mala byť stotožnená, mala byť zreteľne odlišená od ostatných. Okrem tvrdenia obžalovaného R. neexistuje žiadny priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania trestnej činnosti, pričom R. viackrát menil svoju výpoveď, v ktorých došlo k nezrovnalostiam a tieto nevedel vysvetliť, pričom tieto sú nepravdivé a obžalovaný E. to považuje za pomstu zo strany R.. V ďalšom namietal, že hodnota siedmich motorových vozidiel určená v odbornom vyjadrení Ing. X. vyjadruje len škodu spôsobenú vlastníkom motorových vozidiel zo strany neznámych páchatel'ov, avšak táto nie je totožná s finančným prospechom v zmysle ustanovenia § 233 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., z ktorého súd prvého stupňa ho uznal vinným. Odborným vyjadrením nebolo možné preukázať určité množstvo rozpredaných komponentov a teda ani finančný prospech, z tohto predaja. S touto skutočnosťou sa orgány prípravného konania ani súd nevysporiadali. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že medzi vozidlami, ktoré mali rozobraté sa nachádza aj Škoda Fabia 1,4 Classic, ev. číslo J. XXX G., pričom pri domovej prehliadke z tohto vozidla bol nájdený jeden kus zadných dverí. Predmetné vozidlo bolo odcudzené v Martine dňa 3.4.2014, teda nemá žiadnu súvislosť s vozidlami odcudzenými v období od mája 2007 do konca septembra 2007. Preto toto vozidlo súd nemal zahrnúť medzi vozidlá odcudzené medzi máj 2007 až september 2007. Rovnako prvostupňový súd neprihliadol na skutočnosť, že dňa 31.12.2013 poverený príslušník OR PZ - OO PZ Bratislava-Dúbravka vzniesol obvinenie R. a E. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že po vzájomnej dohode mali odcudziť motorové vozidlo Škoda Octavia 1,9 TDI, EVČ: LV XXX O., červenej farby, v čase od 00.01 do 9.20 hod. dňa 28.9.2007 v U., čím mali spôsobiť škodu vo výške 19.916,35 Eur. Na základe sťažnosti obvineného E. prokurátor OP Bratislava IV dňa 3.4.2014 zrušil uznesenie povereného príslušníka PZ zo dňa 30.12.2013 vo vzťahu k obvineniu D. E.. Tieto obvinenia sú súčasťou trestného spisu. Napriek tomu, že v súčasnosti stále prebieha prípravné konanie vo veci stíhaného R. sudca sa pri rozhodovaní o vine a treste obžalovaného E. s touto skutočnosťou nevysporiadal a nezaoberal sa s ňou. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný R. v dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu namietal, že dokazovaním nebolo preukázané, že si obžalovaní vedome zadovážili vozidlá, o ktorých vedeli, že pochádzajú z trestnej činnosti alebo že tieto vozidlá sami odcudzili. Skutok nebol teda náležite preukázaný. Za pochybné považuje aj závery odborného vyjadrenia vo vzťahu k hodnote piatich motorových vozidiel, pretože z odborného vyjadrenia vyplýva, že k jednotlivým vozidlám nebolo zadokumentované, kedy, kde a za akých okolností boli odcudzené, koľko mali najjazdených kilometrov, v akom boli stave, v čase odcudzenia, pričom hodnota vozidiel pri absencii týchto údajov, bola pri určení odborného vyjadrenia bola vypočítavaná iba podľa tabuliek, bez ohľadu na ich vek. Navyše keďže majetkový prospech

je rozhodujúcim kvalifikačným znakom, je odborné vyjadrenie spoločnosti, ktorá nie je znaleckou organizáciou nanajvýš pochybné, keďže orgány činné v trestnom konaní ani súd si nezadovážili vyjadrenie poškodených z hodnoty odcudzených motorových vozidiel. Nebolo zisťované ani to, kto vozidlá odcudzil a či teda obžalovaný R. reálne mohol tieto vozidlá odcudzit'. Keďže v predmetnej veci je majetkový prospech základným kvalifikačným predpokladom vo vzťahu k trestnému činu podľa § 233 alebo škoda kvalifikačným predpokladom k trestnému činu podľa § 212 Tr. zák. bolo podľa názoru odvolateľa za daných okolností potrebné nariadiť znalecké dokazovanie na určenie hodnoty odcudzených vecí alebo majetkového prospechu. Záverom obžalovaný uviedol, že jeho tvrdenia sú v rozpore s tvrdeniami obžalovaného E., pričom súd prvého stupňa sa uspokojil s konštatovaním, že obaja klamú. Tieto závery oprel o úvahu, že zmena jeho výpovede je účelová. Ak mal súd pochybnosti, tieto mal hodnotiť v jeho prospech. Z vyššie uvedených dôvodov považuje rozsudok za nedôvodný a nezákonný. Súčasne priložil k svojmu odvolaniu hodnotenie zamestnávateľa a vyhlásenie svojej družky, z ktorých vyplýva, že je riadne zamestnaný a žije usporiadaným životom, čo je v rozpore s tvrdením v napadnutom rozsudku. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby v naznačenom smere preveril obhajobu oboch obžalovaných a vo veci znovu konal a rozhodol. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti z podnetu podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné a rozsudok je nutné zrušiť pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, pričom súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli tak pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na objasnenie ktorých treba dôkazy opakovať a vykonať ďalšie dôkazy, pričom tieto chyby nie je možné odstrániť na verejnom zasadnutí. Preto odvolací súd rozhodol v zmysle § 326 ods.1 písm.b/ Tr.por. na neverejnom zasadnutí.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že výrok o vine napadnutého rozsudku, konkrétne skutok nezodpovedá požiadavkám na obsah rozsudku uvedeným v ustanovení § 163 ods.3 Tr.por. podľa ktorého výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamienený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu. Odvolací súd poukazuje na to, že v skutkovej vete napadnutého rozsudku nie sú predmetné motorové vozidlá nijakým spôsobom bližšie špecifikované a identifikované, čo je nevyhnutné z hľadiska toho, aby skutok nemohol byť zamienený s iným, najmä s poukazom na skutočnosť, že obaja obžalovaní boli už v minulosti odsúdení za trestnú činnosť súvisiacu s motorovými vozidlami.

S tým úzko súvisí aj námietka týkajúca sa vozidla Škoda Fabia 1,4 Classic, ev. číslo MT XXX G.. Z odôvodnenia vyplýva, že okresný súd toto odcudzené vozidlo zahrnul pod 7 motorových vozidiel, ktoré mali obžalovaní odkúpiť v období od mája 2007 do októbra 2007 od neznámych osôb, pričom toto vozidlo, ako vyplýva z dôkazov, bolo odcudzené v mesiaci apríl 2004. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé ako sa s uvedenou skutočnosťou vysporiadal prvostupňový súd, najmä ak obžalovaný R. uviedol, že dvere z martinského vozidla kúpil a obžalovaný E. nemá s nimi nič spoločné.

Napokon okresný súd sa nedostatočne vysporiadal aj s dôkaznou situáciou a rozhodol vo veci predčasne. V danej veci je jediným priamym dôkazom výpoveď obžalovaného R., ktorý však mení svoje výpovede. Ten oproti prípravnému konaniu zmenil výpoveď a tvrdil, že vozidlá ukradli a to spoločne s E.. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku bez ďalšieho skonštatoval, že ide o účelovú zmenu tvrdení menovaného s odôvodnením, že v prípade kvalifikácie konania oboch obžalovaných ako trestného činu krádeže uvedených motorových vozidiel, by trestná sadzba bola miernejšia ako v prípade žalovaného zločinu. V tomto súd vidí motiváciu zmeny výpovede obžalovaného R., urobenú až potom, čo tento zmenil advokáta. Odvolací súd uvádza, že takéto odôvodnenie pravdivosti jednej z rozdielných výpovedí obžalovaného, navyiac, ak takéto výpoveď je jediným priamym dôkazom usvedčujúcim i spoluobžalovaného E., je nedostatočné pre rozhodnutie o vine, resp. právnej kvalifikácii, pričom na

preverenie tvrdení obžalovaného mal doplniť dokazovanie podrobnejším výsluchom obžalovaného R., ktorý by sa mal podrobne a jednoznačne vyjadriť k miestu, času a spôsobu odcudzenia jednotlivých vozidiel s uvedením času, spôsobu, ako aj prípadných spolupáchateľov, konkrétne tiež k účasti spoluobžalovaného E. na týchto krádežiach. Až po podrobnom výsluchu k uvedeným skutočnostiam a odstraňovaní rozporov mal súd hodnotiť pravdivosť rozdielných výpovedí obžalovaného a následne riadne zdôvodniť, ktorú z nich a prečo považuje za pravdivú. Okresný súd však v tomto smere nepostupoval dôsledne.

V konečnom dôsledku nie je zrejmé ako sa okresný súd vysporiadal s námietkami týkajúcimi sa skutočnosti, že uznesenie povereného príslušníka PZ zo dňa 30.12.2013 vo vzťahu k obvineniu D. E. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že po vzájomnej dohode mali odcudziť motorové vozidlo Škoda Octavia 1,9 TDI, EVČ: LV XXX CC, červenej farby, v čase od 00.01 do 9.20 hod. dňa 28.9.2007 v Bratislave, bolo prokurátorom OP Bratislava IV dňa 3.4.2014 zrušené, na čo obhajoba poukazovala už pred súdom prvého stupňa.

Taktiež podľa názoru odvolacieho súdu je nutné dopočuť svedkyňu J. k vykonanej rekognícii, aby sa vyjadrila k opoznávaní obžalovaného E. a tiež ku skutočnosti, či v predloženej albume bola niektorá z fotografií zvýraznená tak, ako to naznačuje obžalovaný v odvolaní, resp. či ju toto ovplyvnilo pri opoznávaní osôb.

Na druhej strane pokiaľ obaja obžalovaní v podstate namietali, že v predmetnom prípade zistená škoda vyjadruje len škodu spôsobenú vlastníkom motorových vozidiel zo strany neznámych páchatelov, avšak táto nie je totožná s finančným prospechom, odvolací súd uvádza, že s takýmto tvrdením nie je možné súhlasiť a to s poukazom na znenie § 124 ods.1 Tr.zák.. Podľa tohto ustanovenia škodou sa na účely Trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Z uvedeného je zrejmé, že spôsobená škoda je súčasne prospechom. Uvedený záver je logický, nakoľko páchatel na seba neoprávnene prevedie vec určitej majetkovej hodnoty stanovenej odborným vyjadrením, alebo znaleckým posudkom, čím získa majetkový prospech a nie je podstatné, za akú hodnotu potom vec predá, alebo rozpredá (v danom prípade na súčiastky).

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a keďže doplnenie dokazovania by mohlo viesť k iným skutkovým záverom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Prvostupňový súd bude musieť doplniť dokazovanie v naznačených smeroch, prípadne vykonať ďalšie dokazovanie, ak jeho potreba vyplynie z doplneného dokazovania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.